Magdalena Chorá
Přesýpací hodiny

Nakladatelství ČAS

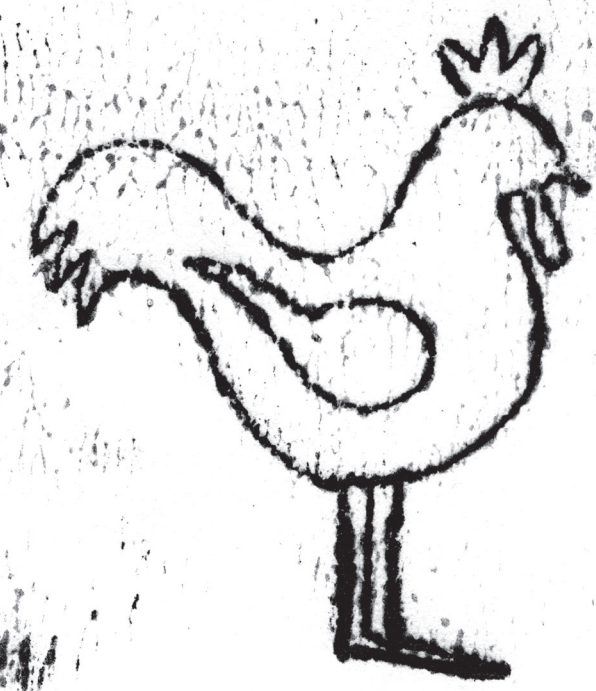
Magdalena Chorá Přesýpací hodiny

Magdalena Chorá

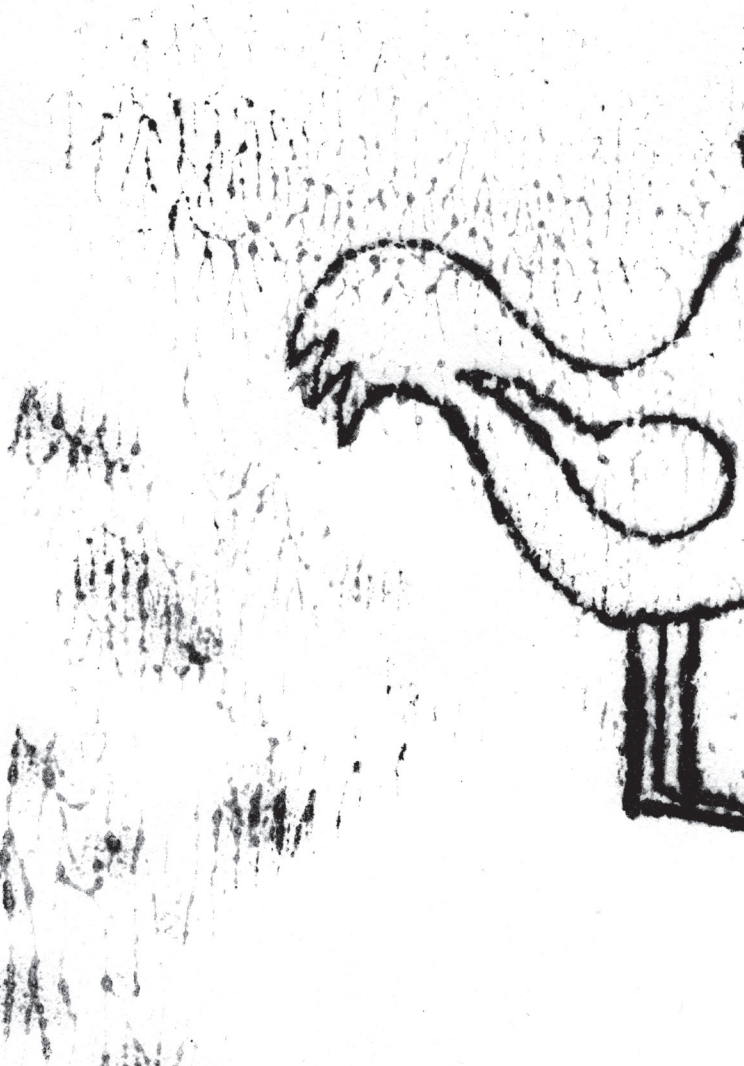
Přesýpací hodiny

© Magdalena Chorá, 2026
Illustrations © Magdalena Chorá, 2026
ISBN 978-80-7475-609-2

Pokud vaše představy ničí budoucnost,
spěcháte před životem,
nebo máte pocit, že shon nikdy nekončí…

Možná přišel čas položit přesýpací hodiny

2021

Skousla jsem pepř v polévce
Ve které nebyl žádný pepř

Přítomnost znamená teď
A na ničem jiném nezáleží

Jsem vděčná za samotu
Protože mám jen sebe
Protože mě naučí nejvíc
Protože nechci trávit čas zbytečnými lidmi
Protože život je moc krátkej

Někdo se mě zeptal, jestli spěchám
Musela jsem se zamyslet
Spěchám
Sama před sebou
i když není kam
i když odpočívám
Spěchám, abych byla napřed
před životem

VELESLAVÍN

Zastavil se tu čas
Zatímco jinde plyne jako obvykle

Vše je tu nějak hezčí
I slunce svítí jinak
A nebe má jiný odstín modré

Hodně lidí tu prochází
Ale jen já tu mohu zůstat
Jsem tu doma

NEJSME

Už ani nevím, co jsme byli
Nevím, kdo jsi
Nebo co jsem na tobě viděla
Ale stačí jediný pohled
A vše je zpátky
Budu jen tvá
Tak, jako jsem vždy byla

Dnes tě miluji a zítra ne
Docela se bojím pozítří
Jediná jistota v mém životě
Se pomalu, ale jistě tříští
Možná potřebuji i další

Náš vztah pro mě není prioritou
Nemůžu ti slíbit navždy
Protože nevím, co se děje teď
Nemůžeš mi s tím pomoct
Protože jsem byla vždy jen tvá

NEZBYTNOSTI

Chci pít
Dokud ze mě nebude voda
Chci milovat
Dokud ze mě nebude láska sama
Chci dávat
Až jednou nebudu sobec

NAJDI JEDEN ROZDÍL

Je tenká hranice
Mezi snahou o boření bariér
Které rozdělují lidi
Z pošetilých důvodů
Jako je nedorozumění

A mezi touhou po kontrole
Všeho a všech
A naivní představou
Že moje srdce tluče
Stejně i v ostatních

2022

PARALELA

Moje představy ničí budoucnost
Staví zdi, vypráví příběhy
Nutí mě prožívat
A potom vše zbortí, vymažou a zapomenou

Vidím v lidech víc, než v nich je
Nebo možná v sobě
Toužím po něčem, co existuje
Jen v mém vymyšleném světě

Ale pak přijde otřes a zklamání
Proč jen neumím nechat věci plynout
Tak jednoduše a samozřejmě
Jako horký letní den
Jako nedělní ráno
Jako známou melodii

Proč potom jen vdechuju zoufalství
A vydechuju zoufalství
Samotu, porážku a nekonečné výčitky

A celé to začne znovu
Vím, co jsem měla udělat

Píšu další čtyři scénáře
Aspoň čtyři z nich na Oskara
A všechny existují ve svých paralelních světech

Cigarety voní jako život

SKLENKA MOŘE

Nezasloužíš si tuhle báseň
Ale přesto jsi ji dostal
Stejně jako moje tělo

Soudíš mě podle sebe
A já dělám totéž
Jedna z věcí, co způsobuje tuhle přítěž

Stojíme na samém pokraji
Ale každý na opačném konci
Rozděluje nás pravda a lež
A ani jeden nebude plavat

Ta představa bezpečí
Tvých očí, paží a nových základů
Se tříští s vědomím bezcennosti
Jež přikládáš ženství, jeho pokladům

Prostě klasickej českej sex
Nejspíš, domýšlím se
Když nejsem vlastně ani předehra
Ani finále

Ale já vím, co bude dál
Už vím, jak to chodí
(Samotnou mě to trochu nudí)
Přicházíš ve vlnách
Tak tu jen čekám na věčný odliv

Nebavím se jako ty
Je to právě nikoho vina
Příliš dlouho žere mé svědomí
Co spolkla včerejší sklenka vína

Je něco na mých bílých nehtech
Starbucks
A cestách na týdenní nákupy
Kdy sedíme v autě a hádáme se
Zase se ksakru hádáme
Co mě nutí přehodnotit
Vše, co chci a co jsem chtěla
A sápat se po tom pocitu
Nevděčné jistoty

Bez tebe jsem bez sebe
Jsem jako tragédie
Sama o sobě

Bez tvého přístavu bezpečí
Zmítám se v děsivých vlnách
A jo, jsou tam žraloci

Pokud si k večeru neuděláš čas
Pozorovat červánky
K čemu ti byl tento den
Vem jej s klidem zase zpátky

Být sebou nestačí
A imitace mi nikdy nešly
Proto jediné, co zbylo
Je tahle smutná verze nikoho